

Na Výboru pro obranu nám vykvetla veliká láska. Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 14. května 2024

ČESKO: Náčelníka generálního štábu Armády ČR Karla Řehku potkala láska. Arthur Schopenhauer by pohovořil o zvířecích pudech, my ale necháme cynického Schopenhaura dlít v jeho mnohočetné jízlivosti a na paškál si vezmeme Emila Kraepelina. Kdo to k sakru je? Kraepelin byl psychiatr. V roce 1883 poprvé ve svém oboru pojmenoval kuriózní stav lidské mysli, kterou náš Romeo Řehka vykazuje - paranoiu.

„Mám z více věrohodných zdrojů potvrzeno, že se na mě systematicky chystá informační operace s cílem mě veřejně diskreditovat a znevěrohodnit,“ popsal v rozhovoru pro Novinky náčelník generálního štábu Armády České republiky Karel Řehka své lásky zahoření k o jedenáct let mladší poslankyni STAN, inženýrce Michaelae Opltové, která dlí svým dohledem a dozimetrickým vlivem i na Výboru pro obranu Poslanecké sněmovny. Povolení se řehtat uděleno.

Ale nechme promluvit studnici lidského vědění a poznání: „Paranoia, neboli stihomam, je duševní porucha, vyznačující se bludy, chorobnými představami o vlastním ohrožení. Přehnané a nedoložené obavy o vlastní bezpečnost, někdy spojené s konspiračními teoriemi, se nazývají paranoidní. Paranoidní představy mohou být neurotického nebo i psychotického původu,“ stojí v záznamech Wikipedie na téma Řehkova pokroku v poznání života lidského.

Ale ne a ne. To nestačí. Když se paranoia spojí s krizí středního věku, je na Řehku vymalováno.

„Krizí středního věku je označován přechod identity a sebedůvěry, ke kterému může dojít u jedinců středního věku, obvykle ve věku 45 až 65 let. Tento jev je popisován jako psychologická krize způsobená událostmi, které mohou souviset se zvyšujícím se věkem člověka, nevyhnutelnou smrtelností či případným nedostatkem životních úspěchů,“ pohovořila o krizi středního věku Karla Řehky Wikipedie. Řehkovi je 49 let, na krizi středního věku má tedy podle pravidel nárok. V tu dobu, aby muž získal pocit, že smrt je daleko a jeho život je teprve na začátku, si vyhlédne oběť pro rozsévání svého genofondu, kteréžto by mu mělo zaručit genetickou nesmrtelnost.

Opět, s Schopenhauerem - rod musí přežít, tak se chováme tak, jak se chováme. Samec staršího vydání si začne hledat významně mladší plodnou samici, zákon přírody, který té lásky zase tolik neukazuje. Ale abychom se na společenských trachtacích necítili jako pitomci, nazvali jsme si to právě láskou. U mladých jedinců se takové označení snese. Ale když pan náčelník Řehka opustí paní Řehkovou, protože se mu zapalují lýtka... no, není to moc pěkné (nevím, ještě v krizi středního věku nejsem, ale je mi to opouštění životní partnerky pro mladší ročník výsostně nesympatické).

„Dle amerického kulturního stereotypu, muž procházející krizí středního věku nakupuje luxusní zboží např. závodní auto, nebo vyhledává intimní vztah s mladší ženou. Někteří muži hledají plodné ženy, se kterými ale nutně nemají v úmyslu plodit potomky,“ stojí ve Wikipedii. Já vím, zní to necitlivě, ale popis reality většinou moc citlivý není.

Jenže vraťme se v Řehkově slovům. „Mám z více věrohodných zdrojů potvrzeno, že se na mě systematicky chystá informační operace s cílem mě veřejně diskreditovat a znevěrohodnit,“ zhodnotil své milostné avantýry pro Novinky Řehka.

Já bych i zde použil Wikipedii.

„V obecném povědomí je paranoia doprovázena

- pocitem, že člověk vládne zvláštními silami a plní důležitý úkol,*
- přesvědčením o pronásledování mimozemšťany, tajnými službami nebo démony,*
- konspiračními teoriemi a představou, že svět je řízen temnými silami v pozadí,*
- pocitem ovládnutí mozku z vnějšku,*
- pocitem, že je člověk postavou v právě přečteném románu.“*

Paranoia v určité míře je zdravá. Určitě pro náčelníka Řehku, který musí tušit, kde a proč se co nalézá a kdo po něm jde, v případě ministryně Černochové pak kdo po něm šlape. Ale přesto je dobré zacházet s paranoiou trochu opatrně a nevidět agenty a informační kampaně nepřátelských mocností za každou nevěrou, kterou náčelník Řehka společnosti jako svou hodnotovou politiku ukáže.

Láska je krásná. Člověk si na chvíli zamiluje svět i život v něm, má tendence psát básně a tokat pod balkóny. Je to svět tak trochu mimo realitu, který řídí pohlavní pudy. Jenže on by nám s tou realitou náčelník Řehka neměl zacházet tak lehkovážně. Nepřátelská operace, diskreditace, znevěrohodnění. Pane Řehko, jako je někdy divoká puberta, je někdy divoká i krize středního věku. Ale zase takovou realityšou bych z toho nedělal. Užívejte si svou Mata Hari Opltovou, buďte šťastný, napište nějakou pěknou milostnou báseň a zvyšte si hodiny u psychiatra se zadáním, aby vám trochu poričtoval tu zbytnělou paranoiou. S takovou bychom za informační akci nepřátelských mocností brzy mohli označit i to, když rosníčka v televizi slíbí slunečno a ono se na just rozprší přes celý den. No, asi na takové úrovni informační akce nepřátelských mocností je Řehkovo přiznání se ke krizi středního věku.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz